

Sygn. akt: III RC 316/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Krutin

Protokolant : Bartosz Głowczyński

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa J. K. (1)

przeciwko małoletniej J. K. (2) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. K. (1)

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo w całości,

II. nie obciąża powoda kosztami sądowymi, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód J. K. (1) w pozwie wniesionym w dniu 28 października 2013 roku domagał się obniżenia zasądzonych od niego na rzecz małoletniej pozwanej J. K. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 6 lutego 2008 roku w sprawie IRC (...) z kwoty po 250 złotych miesięcznie do kwoty po 100 złotych miesięcznie. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od małoletniej pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz o zwolnienie go od ponoszenia kosztów postępowania sądowego tj. opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podał, że wysokość zasądzonych alimentów na małoletnią pozwaną J. K. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy w sprawie IRC (...) przekracza jego aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe, gdyż od tego czasu jego sytuacja finansowa ulega drastycznemu pogorszeniu. Powód ma na utrzymaniu dwoje dzieci : K. K. i M. K. (1). M. jest nieuleczalnie chory, choruje na chorobę P. – martwicę kości biodrowej. Wymaga opieki osoby trzeciej. Opiekę tą sprawuje powód. Z tytułu sprawowanej opieki nad synem powód otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne i zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 673 złotych, co wyklucza podjęcie przez niego jakiegokolwiek pracy zarobkowej. Żona powoda obecnie pracuje na umowę na okres próbny, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1 300 netto. Wcześniej pracowała w innej formie, zarabiając 1 600 brutto miesięcznie. Syn powoda M. K. (1) wymaga ustawicznej opieki i rehabilitacji, co związane jest z dużymi wydatkami. Zgodnie z zaleceniami lekarskimi korzysta on trzy razy w tygodniu z basenu, co kosztuje 720 złotych miesięcznie. Dwa razy w roku jeździ do sanatorium, co kosztuje 2 000 zł. Wydatki na wizyty lekarskie dla M. wynoszą około 100 zł. miesięcznie. Powód kupił synowi łóżko rehabilitacyjne za kwotę 2 500 zł oraz rowerek rehabilitacyjny za kwotę 221,50 zł. Rzeczy te są niezbędne do codziennego funkcjonowania M.. Drugie dziecko powoda : K. K. ma 15 lat, uczy się w III klasie gimnazjum. Na jej utrzymanie (żywność, środki czystości, ubrania, pomoce szkolne) powód przeznaczą 800 zł miesięcznie. Powód ponosi także opłaty za energię, telewizor, czynsz, wodę i ścieki, które wynoszą łącznie 500 zł miesięcznie.

Powód podał, że ma oczywiście na względzie dobro małoletniej pozwanej oraz konieczność zaspokajania jej usprawiedliwionych potrzeb, ale aktualnie ze względu na trudną sytuację materialną oraz rodzinną nie jest w stanie ponosić kosztów utrzymania pozwanej i zaspokajać jej usprawiedliwionych potrzeb w wysokości takiej jak dotychczas bez uszczerbku utrzymania dla siebie i najbliższej rodziny.

Na rozprawie w dniu 5 lutego 2014 r. powód sprecyzował żądanie domagając się obniżenia alimentów z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 100 zł miesięcznie. Wskazał, że na skutek oczywistej omyłki podawał wcześniej, że ma zasądzone alimenty na małoletnią pozwaną w kwocie po 250 zł miesięcznie, a nie po 200 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej wniosła o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie IRC (...) rozwiązano przez rozwód małżeństwo powoda J. K. (1) z B. K. (2), wykonywanie władzy rodzicielskiej na dwiema ich córkami J. K. (2) i P. K. powierzono B. K. (2), zaś powodowi ograniczono władzę rodzicielską nad dziećmi do ogólnego wglądu w ich wychowanie i wykształcenie. Ponadto zasądzono od powoda na rzecz małoletniej pozwanej J. K. (2) alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie i na rzecz P. K. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie.

W tym czasie powód miał 44 lata. Posiadał wykształcenie zawodowe. Z zawodu był ślusarzem spawacze. Nie pracował. Od 26 lipca 2006 r. był zarejestrowany jako bezrobotny. Korzystał z pomocy opieki społecznej. Od 10 lat mieszkał z konkubiną. Miał z nią dwoje dzieci : K. K., która miała 9 lat i M. K. (1), który miał trzy lata. Konkubina powoda M. P. nie pracowała. Od 18 grudnia 2007 r. była zarejestrowana jako bezrobotna. Powód mieszkał z konkubiną i dwojgiem dzieci z tego związku w wynajętym mieszkaniu. Czysznik wynosił 62,86 zł miesięcznie. Opłata za wywóz nieczystości wynosiła 10,50 zł miesięcznie.

Powód pozostawał w separacji z żoną B. K. (2) orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie IRC 1663/07. Wcześniej był z żoną B. K. (2) w separacji faktycznej.

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie IRC (...) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad P. K. i J. K. (2) powierzono B. K. (2), zaś powodowi J. K. (1) ograniczono władzę rodzicielską nad nimi do ogólnego wglądu w ich wychowanie i wykształcenie. Powód od 10 lat nie uczestniczył w wychowaniu córek J. K. (2) i P. K.. Nie interesował się nimi. Nie utrzymywał z nimi kontaktu. Małoletnia pozwana J. K. (2) nie знаła go, wprowadził się gdy miała 8 miesięcy.

Powód miał zasądzone alimenty na małoletnią pozwaną J. K. (2) w wysokości po 180 zł miesięcznie oraz na P. K. w wysokości po 250 zł miesięcznie. Alimenty te zostały zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie III RC (...) i utrzymane w takiej samej wysokości wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 22 listopada 2004 r. IRC (...). Powód nie płacił tych alimentów. Prowadzone było postępowanie egzekucyjne. Egzekucja była bezskuteczna. B. K. (2) otrzymywała alimenty na dzieci z funduszu alimentacyjnego. Zaległości powoda z tytułu alimentów na dzieci wynosiły według stanu na dzień 23 stycznia 2008 r. 2904,81 zł.

Małoletnia pozwana J. K. (2) miała wówczas 11 lat. Uczyła się w V klasie szkoły podstawowe. Była zdrowa. Mieszkała z matką B. K. (2), siostrą P. K. i rodzicami matki w domu jednorodzinnym dziadków.

Matka nieletniej pozwanej – B. K. (2) miała wówczas 46 lat. Posiadała wykształcenie podstawowe. Była zarejestrowana jako bezrobotna. Korzystała z pomocy opieki społecznej. Pozostawała na utrzymaniu rodziców, którymi się opiekowała.

P. K. miała wówczas 17 lat. Uczyła się w II klasie technikum. Była zdrowa.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Legnicy I RC (...).

Obecnie powód J. K. (1) ma 49 lat. Posiada wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest ślusarzem – spawaczem. Nie pracuje od 2008 roku. Ostatni raz pracował jako ślusarz – spawacz. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron. Powód podaj, że zgodził się na rozwiązanie umowy o pracę, bo zaczęła się choroba jego syna. Od 2008 r. nie szukał pracy, bo nie miał na to czasu. Nie pracował też dorywczo, bo jak podał stan zdrowia dziecka na to nie pozwalał. Obecnie też nie szuka pracy, nawet dorywczej, bo nie pozwala mu na to stan zdrowia dziecka, jeździ co 30 minut do szkoły syna by go pilnować. Powód nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy. Korzysta z pomocy opieki

społecznej. Od 4 lat otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Od lipca 2013 r. wynosi ono 620 zł miesięcznie, wcześniej wynosiło 520 zł miesięcznie. Ponadto otrzymuje pomoc finansową dla osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego w wysokości po 200 zł miesięcznie od lipca 2013 r. Wcześniej otrzymywał to świadczenie w wysokości po 100 zł miesięcznie. Otrzymując świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej nie może podjąć pracy.

Powód choruje na kamicę nerkową, kręgosłup, ma wadę wzroku. Od 5 – 6 lat na leczenie wydaje około 500 – 100 złotych miesięcznie.

Powód jest właścicielem samochodu marki O. (...) z 1990 roku o wartości około 1 200 złotych. Innego majątku nie posiada. W ciągu 3 ostatnich lat nie wyzbył się żadnego majątku.

Powód jest żonaty z M. P., z którą wcześniej pozostawał w konkubinacie. Mieszka z żoną i dwojgiem dzieci z tego związku w mieszkaniu komunalnym. Opłaty za utrzymanie mieszkania ponosi jego żona. Czynnosc wynosi 100 złotych miesięcznie, opłata za energię wynosi około 100 złotych miesięcznie, za gaz około 200 złotych miesięcznie, za wodę i ścieki około 122 złotych miesięcznie, za wywóz nieczystości około 40 złotych miesięcznie. Ogrzewanie jest gazowe. Od pół roku powód nie otrzymuje dodatku mieszkaniowego z powodu zadłużenia za czynsz, które obecnie wynosi około 150 złotych.

Żona powoda ma 33 lata. Jest zdrowa. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kelnerem. Od listopada 2013 r. pracuje na cały etat jako pracownik produkcji, zarabia około 1 300 złotych brutto miesięcznie pensji zasadniczej oraz ma premię uznaniową w wysokości 300 złotych brutto miesięcznie. Umowę miała zawartą do grudnia 2013 roku. Nie otrzymała jeszcze nowej umowy, ale nadal pracuje. Wcześniej pracowała w (...) w Z. jako kontroler jakości na umowę zlecenia. Pracowała tam przez 3 lata przez 6 – 10 miesięcy każdego roku. W 2013 roku pracowała przez około 10 miesięcy, zarabiała około 1 000 – 1 100 złotych netto miesięcznie. W okresie od czerwca do sierpnia 2013 r. zarabiała średnio 1329,98 zł netto miesięcznie.

Oprócz małoletniej pozwanej powód ma troje dzieci : P. K., K. K. i M. K. (1).

P. K. ma 24 lata. Jest samodzielna. Do grudnia 2013 r. powód miał na nią zasądzone alimenty w wysokości po 300 złotych miesięcznie. Ma zadłużenie z tytułu alimentów na nią w wysokości około 12 000 złotych.

K. K. ma 15 lat, jest córką powoda i jego obecnej żony M. K. (2). Uczy się w III klasie Gimnazjum w W., jest zdrowa. Od 2 lat ma korepetycje z matematyki, języka angielskiego i języka polskiego, bo jak podał powód dobrze się uczy. Korepetycje kosztują łącznie 300 złotych miesięcznie. W roku szkolnym 2013/2014 uczestniczy w zajęciach edukacyjnych – wyjazdy do kina w ramach projektu „Nowe horyzonty edukacji filmowej”. Obejmuje to 10 godzin zajęć filmowych, kosztujących rocznie 50 złotych i dwudniowy wyjazd „piknik filmowy” kosztujący 200 zł. Powód wskazał, że koszt wyjazdów córki do szkoły filmowej we W. wynosi 200 – 300 zł miesięcznie że on daje na to 100 zł miesięcznie, a pozostałe koszty ponosi szkoła. Powód miesięczny koszt utrzymania córki określił na kwotę od 500 do 1 000 złotych, co uzależnił od kosztu zajęć dodatkowych.

M. K. (1) ma 9 lat, jest synem powoda i jego obecnej żony. Uczy się w III klasie Szkoły Podstawowej w W.. Przez dwa lata do czerwca 2013 roku miał nauczanie indywidualne. Nauczanie przez pierwszy rok odbywało się w domu, a w drugim roku M. miał 2 godziny w szkole z klasą, a resztę w domu. Od września 2013 roku M. ma tyle zajęć w szkole ile inne dzieci. Powód zawozi go do szkoły na godzinę 8:00, przyjeżdża do niego na każdą przerwę i odbiera po lekcjach o 12:00 lub 12:50. Powód podał, że jeździ do syna na każdą przerwę żeby nie stała mu się krzywda, bo dzieci w ogóle nie uważają, a szkoła nie może ich upilnować.

M. choruje na chorobę P. – chorobę stawu biodrowego, która powoduje martwicę kości. Do 2012 r. jeździł na wózku, teraz nie jeździ. Do 100 metrów porusza się prowadzony za rękę. Nie bierze żadnych leków. Koszty jego leczenia to głównie koszty rehabilitacji i wyjazdów na basen. Na basen jeździ od 2010 roku. Przez pierwsze trzy lata jeździł codziennie, a obecnie jeździ 3 razy w tygodniu. Powód wozi go na basen do L., J. lub C.. Wyjazdy na basen kosztują

miesięcznie około 500 złotych. M. ma też zajęcia rehabilitacyjne. Od ubiegłego tygodnia są to codzienne zajęcia w szpitalu w Z.. Powód podał, że wcześniej koszty rehabilitacji wynosiły około 1 000 złotych miesięcznie. Była to rehabilitacja częściowo prywatna. Powód jeździł z synem na rehabilitację do Z., J. i L.. Ogólny koszt leczenia M. u lekarza ortopedy w Z. w okresie od 2009 r. do 2013 r. wyniósł 560 zł. Trzy lata temu powód kupił synowi łóżko ortopedyczne, które kosztowało 2 500 złotych oraz ortezę na staw biodrowy, która kosztowała około 1 000 złotych. Rok temu powód kupił dla syna rowerek rehabilitacyjny za kwotę 200 – 230 zł. Od października 2013 roku nie były dokonywane żadne zakupy związane z leczeniem M.. Od października 2013 roku M. nie był na żadnym turnusie rehabilitacyjnym. Obecnie powód podejmuje działania by syn wyjechał na dwa tygodnie na rehabilitację do K. lub Ś., co wiąże się z wydatkiem około 2 000 złotych (50% wyjazd ten byłby refundowany) oraz by syn wyjechał na turnus rehabilitacyjny z NFZ kosztujący 2000 – 3000 zł (w 50 % refundowany). Powód nie otrzymuje ma M. pieniędzy z żadnych fundacji.

M. od 27 października 2009 r. posiada orzeczenie o zaliczeniu do osób niepełnosprawnych. W orzeczeniach o niepełnosprawności wydanych 20 lipca 2010 r. na okres do 31 grudnia 2012 r. i w dniu 11 września 2012 r. na okres od 30 września 2013 r. oraz wydanym na okres do 31 października 2014 r. stwierdzono, że wymaga on stałego współdziałania na co dzień opiekuna w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji oraz wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Powód podjął się opieki nad synem, bo jego żona nie ma siły go nosić, między innymi wnieść do mieszkania.

Powód określił, że miesięczny koszt utrzymania M. wynosi około 1 000 złotych.

Rodzice otrzymują na M. zasiłek rodzinny w wysokości po 106 zł miesięcznie, zasiłek pielęgnacyjny w wysokości po 153 zł miesięcznie. W okresie od 1 sierpnia 2012 r. do 30 września 2013 r. przyznany był też dodatek do zasiłku rodzinnego dla M. z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego powyżej 5 roku życia w wysokości 80 zł miesięcznie.

We wrześniu 2013 r. został przyznany jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2013/2014 w wysokości po 100 zł na M. i 100 zł na K.. Na K. również jest przyznany zasiłek rodzinny w wysokości po 106 zł miesięcznie.

Powód korzysta z pomocy finansowej swojej rodziny (mamy i rodzeństwa), która od 2 – 3 lat daje mu około 1 000 zł miesięcznie, częściowo w formie pożyczki, a częściowo darowizny. Mama powoda utrzymuje się z renty w wysokości 800 zł netto miesięcznie, a rodzeństwo z dochodów z pracy. Powód podał, że ma zadłużenie u mamy i rodzeństwa w wysokości łącznej 5 000 zł.

Dowód: - przesłuchanie stron / k. 116 verte – 118, 137 verte 138,

- odpis skrócony aktu urodzenia M. K. (1) / k. 11,

- odpis skrócony aktu urodzenia K. K. / k. 16,

- orzeczenia o niepełnosprawności M. K. / k. 12, 14, 15, 26 , 59, 113 –
114/

- dokumentacja lekarska M. K. / k. 13, 20 – 21, 28 – 35, 37 – 50, 53,
55 – 56, 110 – 111,

- umowa o pracę żony k. 17,

- decyzje Wójta Gminy Z. / k. 18, 19, 25, 27,

- zaświadczenie o dochodach żony powoda / k. 22, 134 – 135,
- pisma z (...) w Z. / k. 23 – 24,
- pismo z (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z 5 listopada 2013 roku / k.
- dowody wpłat / k. 36, 54,
- faktury VAT / k. 51 – 51, 58, 60 – 61, 131 – 132,
- zaświadczenia dotyczące M. K. / k. 53, 57,
- dowody wpłat / k. 62,
- zaświadczenie z MOPS w Z. z listą zrealizowanych wpłat / k. 108 - 109
- karta konsultacyjna / k. 129,
- zaświadczenie z Gimnazjum w W. / k. 130,
- umowa o świadczenie usług wypoczynkowo – leczniczych / k. 133,

Małoletnia pozwana J. K. (2) ma 17 lat, uczy się w II klasie Liceum Ogólnokształcącego w Z.. Do szkoły dojeżdża, co kosztuje 120 zł miesięcznie i nie jest w żaden sposób refundowane. Jest zdrowa. Matka jej podstawowe usprawiedliwione potrzeby oceniła na kwotę 400 zł miesięcznie. Podała, że na jedzenie dla niej potrzebuje 200 – 300 złotych miesięcznie. Na ubrania, buty, kosmetyki i kartę do telefonu dla niej wydaje około 300 złotych miesięcznie. Za internet płaci 49 zł miesięcznie. Przybory szkolne dla małej pozwanej kosztują 200 zł miesięcznie. Podręczniki na ten rok szkolny dla małej pozwanej kosztowały 600 zł częściowo zostały pokryte z dodatku szkolnego w wysokości 450 zł.

Małoletnia pozwana uczestniczy w programie edukacyjnym, co związane jest z wyjazdami co miesiąc do kina do L. lub teatru we W.. Koszt dojazdu do L. wynosi 30 zł miesięcznie, a do W. 50 złotych miesięcznie. Od września 2013 r. jeździła tylko do kina do L., co kosztowało 30 zł miesięcznie.

Małoletnia pozwana J. K. (2) mieszka z matką B. K. (1) i jej rodzicami w domu jednorodzinnym będącym własnością matki. Opłaty za energię, gaz, wodę, wywóz nieczystości ponoszą dziadkowie małej pozwanej. Opłata za energię wynosi 120 złotych miesięcznie, za gaz 60 złotych miesięcznie, za wodę 50 złotych miesięcznie, za wywóz nieczystości 68 złotych miesięcznie. Podatek od nieruchomości wynosi 276 złotych rocznie. Węgiel na zimę kupili dziadkowie małej pozwanej. Natomiast jej matka kupiła drzewo, co kosztowało 200 zł rocznie.

Dziadek małej pozwanej utrzymuje się z emerytury górniczej w wysokości 2 200 – 2 300 złotych netto miesięcznie, babcia utrzymuje się z renty rolniczej w wysokości 960 złotych netto miesięcznie.

Matka małej pozwanej – B. K. (1) (wcześniej K.) na obecnie 52 lata. Jest zdrowa. Posiada wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest ciastkarzem – cukiernikiem. Nie pracuje od 1990 roku. Nie ma orzeczenia o niezdolności do pracy. Nie jest zarejestrowana jako bezrobotna. Wyrejestrowała się w 2008 roku gdy rodzice przenieśli na nią własność domu i gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,04 ha. W skład gospodarstwa wchodzi łąki. Nie są użytkowane, z tego powodu matka małej pozwanej nie otrzymuje dopłat z Unii Europejskiej. B. K. (1) nie pracuje nigdzie dorywczo. Otrzymuje zasiłek rodzinny na małą pozwaną w wysokości 100 zł miesięcznie. Poza tym nie otrzymuje żadnych zasiłków z opieki społecznej. Nie szuka pracy, bo opiekuje się rodzicami, którzy mają 80 i 83 lata i są chorzy. Rodzice dają jej 500 zł miesięcznie za opiekę nad nimi.

Dowód: - przesłuchanie stron / k. 116 verte – 118, 137 verte – 138,

- nakaz płatniczy / k. 92,

- dowody wpłat / k. 93,

- zaświadczenie z KRUS / k. 94,

- zaświadczenie Naczelnika US / k. 95, 115,

Powód nie łoży alimentów na małoletnią pozwaną. Egzekucja alimentów jest bezskuteczna. Alimenty na małoletnią pozwaną wypłacane są od 2001 r. z funduszu alimentacyjnego. Powód ma zadłużenie z tytułu alimentów na pozwaną w wysokości około 12 000 złotych.

Powód nie utrzymuje kontaktu z małoletnią pozwaną na 16 lat. Przyjechał do niej tylko raz, gdy miała rok. Kupił jej wtedy zabawkę. Od tego czasu nic jej nie kupił. Od tego czasu nie bierze też żadnego udziału w wychowaniu małoletniej pozwanej. Nie interesuje się jej wychowaniem. B. nie zabrania powodowi kontaktów z córką.

Dowód: - przesłuchanie stron / k. 116 verte – 118 , 137 verte – 138,

- akta Kmp 177/02

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenie lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Dla zasadności żądania obniżenia alimentów konieczne jest wykazanie, że zmniejszyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, zmieniła się jego sytuacja rodzinna albo zmieniły się usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej do alimentacji, gdyż te okoliczności w myśl art. 135 kro decydują o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim zezwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji.

Od ostatniego orzeczenia o wysokości alimentów minęło prawie sześć lat. Pozwana J. K. (2) nadal jest jednak małoletnia i na powodzie spoczywa obowiązek alimentacyjny wobec niej. Alimenty od powoda w dotychczasowej wysokości nie zaspokajają nawet połowy obecnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej. W ciągu sześciu lat w sposób istotny wzrosły usprawiedliwione podstawowe potrzeby J. K. (2), co jest związane z jej naturalnym rozwojem.

Na wzrost tych potrzeb wpłynęły między innymi koszty dojazdu do szkoły średniej, której nie ma w miejscu zamieszkania małoletniej pozwanej, a które wynoszą 120 zł miesięcznie, stanowiąc ponad połowę alimentów zasądzonych obecnie od powoda. Obniżenie alimentów do kwoty po 100 zł miesięcznej żądanej przez powoda spowodowałoby, że alimenty te nie pokrywałyby nawet kosztów dojazdu małoletniej do szkoły.

Powód w pozwie wskazał, że nie jest w stanie zaspokajać potrzeb pozwanej w dotychczasowej wysokości bez uszczerbku utrzymania siebie i swojej najbliższej rodziny. Jednocześnie podał, że ma względnie dobro małoletniej pozwanej.

Na wstępie należy wskazać, że powód zdaje się zapominać, że małoletnia pozwana J. K. (2) też jest jego najbliższą rodziną, a nie tylko żona i dzieci z drugiego związku. Powód jako rodzic ma wobec wszystkich swoich małoletnich dzieci obowiązek starań o ich fizyczny i duchowy rozwój, obowiązek utrzymania ich.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego J. K. (1) realizuje te obowiązki jednak tylko i wyłącznie w stosunku do dzieci z drugiego małżeństwa. Powód od 16 lat nie spełnia żadnych obowiązków rodzicielskich wobec małoletniej pozwanej. Alimenty na małoletnią pozwaną od wielu lat wypłacane są z funduszu alimentacyjnego, a ich egzekucja od powoda jest bezskuteczna. Powód niełożył zasądzonych alimentów na pozwaną nawet wtedy, gdy jego syn M. nie był jeszcze chory. Od 16 lat powód nic też małoletniej J. nie kupił. J. K. (1) nie tylko nie realizuje od kilkunastu lat obowiązku alimentacyjnego wobec córki poprzezłożenie zasądzonych alimentów, ale i nie czyni żadnych osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie, co miałyby znaczenie przy określeniu wysokości alimentów. Zgodnie z art. 135 krowykonywanie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może bowiem polegać także na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie dziecka.

Cały ciężar utrzymania małoletniej pozwanej od kilkunastu lat spoczywa na jej matce, od tego czasu matka J. K. (2) ponosi też w znacznej mierze koszty jej utrzymania, gdyż alimenty w kwocie 200 zł miesięcznie niewątpliwie zaspokajają tylko niewielką część jej usprawiedliwionych potrzeb.

Tymczasem, jak wskazuje na to materiał dowodowy i podkreśla to sam powód, stara się on realizować wszystkie potrzeby dzieci z drugiego związku i wykonywać w stosunku do nich wzorowo obowiązki rodzicielskie.

Nie może być tak, że powód wybiera sobie dzieci, o które chce dbać, troszczyć się i zaspokajać ich potrzeby.

Niewątpliwie syn powoda M. wymaga wzmożonej opieki i pielęgnacji oraz zwiększonych środków pieniężnych na utrzymanie niż pozostałe dzieci.

Natomiast odnośnie córki K. powód wskazał, że zaspokaja takie jej potrzeby jak korepetycje z przedmiotów, z których osiąga dobre wyniki w nauce, co wiąże się z kosztem 300 zł miesięcznie. Nie są to zdaniem Sądu potrzeby podstawowe wymagające bezwzględnego zaspokajania. Powód wydając takie środki na potrzeby K., nie może jednocześnie twierdzić, że nie stać go nałożenie 200 zł miesięcznie na podstawowe potrzeby małoletniej pozwanej.

Ponadto wbrew twierdzeniom powoda jego sytuacja majątkowa uległa w ostatnim okresie polepszeniu w związku z tym, że od grudnia 2013 r. nie musi już płacić 300 zł alimentów na córkę P.. Niewątpliwie sytuacja powoda byłaby lepsza gdyby realizował swój obowiązek alimentacyjny wobec córek z pierwszego małżeństwa i nie doprowadził do dużego zadłużenia wobec funduszu alimentacyjnego, które obecnie posiada.

Powód od wielu lat nie wykorzystywał swoich sił fizycznych i umysłowych w sposób odpowiedni, z reguły był osobą bezrobotną. Choroba syna M. niewątpliwie ograniczyła możliwości podjęcia zatrudnienia przez powoda. Obecnie powód utrzymuje się ze świadczeń w łącznej wysokości 820 zł miesięcznie i by je otrzymywać nie może pracować zarobkowo. Jednakże w ocenie Sądu, teraz, gdy M. K. (1) nie ma indywidualnego nauczania, powód w czasie gdy przebywa on w szkole, mógłby pracować.

J. K. (1) nie wykazał, że przyjeżdżanie przez niego do szkoły syna na każdą przerwę między lekcjami jest uzasadnione względami medycznymi i niezbędne. Zdaniem Sądu nie ma przeciwwskazań by powód podjął pracę i osiągał większe dochody niż z obecnie otrzymywane świadczenia.

Nawet jednak przy obecnych dochodach powoda nie ma podstaw do obniżenia alimentów na małoletnią pozwaną z wyżej wskazanych powodów.

Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 kro, orzekł jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych wydano w oparciu o art. 102 kpc.